

Oltenii lui Tudor

George Coșbuc

Vine-un chiot dinspre munte,
Vine freamăt din păduri
Tudor domnul vine-n frunte,
Cu mulțimea de panduri!
Iar din Jiu, din apă sfântă,
Iese cântec vitejesc,
Și cu glas de surle cântă
Tot poporul românesc.

Las să-i sune surle-n țară,
Să-și adune-olteni destui,
Țara s-o vedem noi iară
Veselă pe urma lui
Mândra patrie română
Nu sub braț de oameni slabi,
Ci voinică și stăpână
Cum a fost sub Basarabi.

Zboară corbi pe sus, băiete,
Cârduri negre se-nvârtesc,
Și se zbat de-atâta sete
Și de foame se izbesc:
N-au s-aștepte oltenii rugă
Să le dea de hrană-n văi
Oh, ciocoi, te-ajung în fugă
Toți răzbunătorii tăi!

Cine vrea părtaș să fie
Dreptului pe-acest pământ
După Tudorin să vie!
Că-i trimis de Domnul sfânt
Să ne scape-acum odată
De ciocoi, căci Dumnezeu
Însuși s-a pornit să-i bată,
Cum ne bat și ei mereu.

Ridicați, români, Dreptății
Steag cu sfântul George-acum
Sfintei Legi și libertății
Faceți-i odată drum!
Cine nu-i cu voi, să știe
Că izbit va fi de voi,
De cei strașnici în mânie

Și din leagăn de eroi.

Domnul Tudor să trăiască!
Sus cu toții, pui de lei,
Pentru țara Românească,
Pentru drepturile ei!
A-mbrăcat cămașa morții
Domnul Tudor, ca Hristos,
Dar schimba-va pasul sorții,
Va trânti dranii jos!